12de Jaargang — Curaçao den 12n. Januari 1895 — N°. 576

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag. Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling. Voor het Buitenland per jaar fl. 10,— Afzonderlijke nummers fl. 0,25. Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl 0,50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali tour dia Sabra. Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti. Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja. Un number só fl. 0,25. Un annuncio di 1 te 7 regel fl. 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

Het schrikwekkende van den oorlog

—o—

Het schijnt, dat aan iederen oorlog immer onmenschelijke wreedheden verbonden moeten zijn.

Als op het slagveld het stroomende bloed en de ingeademde kruitdamp den geest benevelen, dan ontwaakt het dierlijke in den mensch met onheilspellende kracht en alles vergetende plegt hij in dat uur gruwelen en wreedheden, die hij als de bewelming voorbij is bitter betreurt.

Een onzettend voorbeeld hiervan levert ons wederom de oorlog tusschen China en Japan, dat de europeesche bladen ons in donkere kleuren schetsen.

Het is voor wie de Japanners in dezen oorlog niet alleen om hun krijgsmansdeugden bewonderd hebben, maar ook om hun humaniteit, een pijnlijke plicht, te erkennen dat zij te Port Arthur bezweken zijn voor de wreede hartstochten, en zich hebben overgegeven aan een bloedige wraakneming.

De bijzondere berichtgever van de [illegible]nes zegt, het met eigen oogen gezien te hebben, en is te Hiroshima bij [illegible]n japanschen minister van Buitenlandsche Zaken, burggraaf Moetsoe, [illegible]rvan verslag gaan geven. Hij had chineesche gevangenen gezien ge-b[illegible] [illegible]kleed, neergeschoten, met [illegible]essen [illegible]korven, opengesneden en van ledematen beroofd; enkele lijken waren ten deele verschroeid. Schier alle mannen werd in de stad afgemaakt; ook waren eenige vrouwen en kinderen gedood, maar deze waarschijnlijk bij ongeluk.

De japansche minister betoonde zich onthutst en bedroefd over die berichten. Hij verklaarde, zulke wreedheid geheel in strijd met den geest der Japanners, die hij in de geheele wereld om hun gematigdheid, menschelijkheid en tucht bekend mocht noemen. De minister moest het uitvoerige en officieele rapport afwachten vóór hij zeggen kon wat tegen die vergrijpen zou gedaan worden. Hij was echter vast besloten op elke wijze de eer van Japan te handhaven. De correspondent zag uit deze woorden met voldoening, dat de japansche Regeering niet van zins was de waarheid te verbloemen of wreedheden toe te laten. De Japanners willen niet, dat hun leger oorlog voert naar chineeschen trant, seinde hij.

Tegenover dit getuigenis van japansche wreedheid mogen echter verklarende en verzachtende omstandigheden gepleit worden. Eerstens spaarden de Japanners vrouwen en kinderen, en dat hun beweren, als zou de burgerij meegedaan en op de Japanners geschoten hebben, waardoor het noodig werd hen neer te leggen, geen voorwendsel was, blijkt uit het verhaal van den berichtgever der *Times* zoowel als uit andere berichten. Uit de huizen werd op de Japanners geschoten; Chineezen in burgerkleeding droegen het geweer; daar waren soldaten bij, die dus gemakkelijker dachten te ontsnappen, maar ook burgers stad; de bevelhebber der vesting had alle mannelijke ingezetenen boven de vijftien jaar onder de wapenen geroepen en, naar men beweert, ontplofbare kogels onder hen uitgedeeld, — handgranaten waarschijnlijk. In hoeverre deze praktijk tegen het oorlogsrecht zou zijn, weten wij niet; maar uit een en ander blijkt toch reeds overvloedig, dat de Japanners niet alleen de chineesche soldaten, maar ook de burgers als vijanden moesten behandelen.

Bovendien waren de japansche soldaten buiten zich zelven van woede geraakt bij het zien van de barbaarschheden, welke de Chineezen op japansche krijgsgevangenen hadden bedreven. De correspondent der *Times*, die de akte van beschuldiging tegen de Japanners opstelt, zegt daarvan: de Chineezen hadden zelfs Japanners levend verbrand. En wat andere correspondenten mededeelen, is weinig minder erg. Toen het japansche leger den 18n November boven Port Arthur teruggedreven werd, moesten zij een aantal gewonden in handen der Chineezen achterlaten. Den volgenden dag kwamen de Japanners in grooter getale terug en sloegen de Chineezen op de vlucht. Langs den weg zagen de voortrukkende Japanners toen de naakte en verminkte lijken hunner krijgsmakkers liggen. De soldaten raakten door dat schouwspel zoo verwoed, dat hun officieren hen slechts met moeite in toom konden konden houden. Dergelijke tooneelen herhaalden zich de volgende dagen. Bekend werd ook nog, dat onder de papieren van een der chineesche generaals, die uit Port Arthur vluchtte zoodra de aanval op de forten begon, brieven van chineesche officieren gevonden werden, waarin deze als vanzelf sprekend belooning vroegen voor de afgehouwen hoofden, handen en voeten van Japanners, die zij naar het hoofdkwartier hadden opgezonden.

Neemt men deze dingen in aanmerking, dan begrijpt men voor[illegible] minst hoe de japansche soldaten het zien van de gruwelijke verminkingen aan de lijken van hun ge[illegible]gen krijgsmakkers, hun bezinning verloren en zich op Chineezen hebben schuldig gemaakt aan wreedheden, die zij tot nog toe zorgvuldig vermeden. En waar uit europeesche oorlogen van jonge dagteekening dergelijke gruwelen bekend zijn, mag de Europeaan zich bedenken vóór hij de Japanners na hun bedrijf te Port Arthur barbaren scheldt.

Bismarck als leerling

In de *Petersburger Zeitung* maakt de heer W. Alexejew zijn herinneringen openbaar omtrent Bismarck. De heer Alexejew was in 1859 student in de rechten te St. Petersburg en gaf tevens les in de Russische taal. Bismark was een van zijn leerlingen. De herinneringen, welke hij omtrent den ouden rijkskanselier heeft, omschrijft hij aldus: „Niettegenstaande zijn betrekkelijk nog jeugdigen leeftijd had hij reeds een kalen schedel. Deze werd later historisch door de bekende drie haartjes. Voor mij stond een man van hooge gestalte, met breede schouders, forschen knevel; op de bovenlip was het litteeken van een breede wond zichtbaar, welke hij, zooals ik hoorde, bij een duel had gekregen. Toen wij het over den tijd van het onderwijs eens waren geworden, zeide hij: „Ik ben besloten kennis te maken met uwe schoone taal; ik weet zeer goed, dat zij een vreemdeling veel moeilijkheden biedt, vooral de uitspraak; ik ben besloten langzamerhand de tolken, die alles zien en hooren wat men doet, kwijt te worden; ik heb meer dan genoeg v[illegible]

Bism[illegible] tweemaal per week [illegible]genomen. Dinsdags en [illegible] welk hem een jonger en [illegible]tiger, forscher uitzicht gaf, gelijk een kampvechter, die zich weet te verdedigen. Hij groette mij vriendelijk en reikte mij de hand, terwijl hij mij met de andere een sigaar aanbood. Bismarck rookte uitstekende sigaren, zooals ik ze nog zelden geproefd had. Op mijn later gemaakte opmerking, dat ik gaarne een sigaar bij hem rookte, antwoordde hij dat hij

FEUILLETON

Bida di Tata i Jioe salbar.

General Ambert ta conta nos sigiente historia:

Mi tabata camna un ciertoe dia den un di cajanan (rue de Bac.) di Paris. Mi dilanti tabata camna un Padre Capucino. E pober tabata cabez sunoe, toer cabei a caba foi di su cabez, — barba largoe tabata colga ariba su pechoe; modestoe den su camnamentoe tabata doena prueba di un humildad grandi. Ora mi a bini mas acerca i mi por a miré mehor, mi a haja den henter su curpa marca particular di un dignidad grandi. Ora el tabata hiza su wowonan, nan tabata lombra forza i bondad. Den su cara el tabatin un lidteeken grandi foi su frenta té na su barba. Den e te[illegible]poe koe mi tabata camna su tras admirando un tal hende di Dios mi a tende un boz banda di mi koe tabata zundra e Padre: "*Flogo, Hende laf!*"

Tabata un jonkman bon bistir, koe a gierta: Mi a rabia i mi kier a doena e jonkman un scual, ma e Padre a bisa mi: "largué."

E jonkman a corre bai, ma con toer [illegible] ripara su cara basta pa no loe[illegible] mas.

[illegible] mira e sinta di honor koe [illegible]i pechoe i ta puntra mi: [illegible]laat?" Mi a respondé di si. "Wel!" El di coe mi: "ora bo ta bini na Versailles haci un bisita na combentoe di Padre Capucinonan: Padre Guardiano lo bisa bo, si ta berdad koe mi ta un flogo i un hende laf....

Algun dia despues, mi tabata na Versailles, i mi a bati na porta di combentoe di Capucinonan i Padre Guardiano a ricibi mi. Un rato, el a larga mi sol i despues el a bolbe coe un bonitoe koffertje koe el a boeta ariba mesa. E koffertje [illegible]ata jen di pampela; toer esai tabata conte[illegible]anan, i pampela di conductoe di coerasi[illegible] ciertoe sergeant-major di egército di Africa; cada pampel tabata alaba nomber [illegible] sergeant-majoor koe a sacrifica muchoe [illegible] su bida i koe a ricibi muchoe herida. Den e pampel, mi a haja tambe Cruz di Legion di Honor, koe tabata adorna pechoe di e Sergeant-majoor. Alafin mi a haja un pampel coe un cos pisar aden, mi a habrié i un bala di tsjoembo a sali afor. Mi a pidi Padre Guardiano splicamento di e cos i el a conta mi sigiente historia:

„Den un bringamento contra Arabier, e Sergeant-majoor a mira un soldaat koe a mik su scopet ariba Commandant di su compania: spantaar di es peligroe den cual su Comandant ta haja su mes, el a salta dilanti curpa di su cabez pa scapa bida di e Commandant. E sergeant majoor generoso a ricibi e bala den su pecho. Bida di e Commandant a scapa i e [illegible] majoor [illegible] haci primintimento [illegible] di drenta den Combentoe. [illegible] nan a hiba Sergeant [illegible] a saca e bala k[illegible] i foi su pechoe. Ora el a c[illegible] enta den combentoe.

Commandant ta bira [illegible]eral despues di gera i ta ricibi muchoe honor.

E Sergeant-majoor koe a bira Padre a bai bisita un dia un hende maloe i ta na camina koe un jonkman miserabel a zundré pa hende *floho* i hende *laf*.

Bo a comprendé no, mi sjon? e Padre Capucino ta ningun otro koe e Sergeant-majoor ....

....

Tres se[illegible] despues mi tabata den un cas i mi a mi[illegible] pasa e mes jonkman, koe mi a toema i[illegible]ndra e Padre Capucino. [illegible] a puntra ta[illegible]ormacion ariba dje i mi ta Gustavo N[illegible]kén.— "E bagamundo-aja, N. di egércit[illegible]...único jioe di Generaal Advocaat i t[illegible] di Afrika; el ta studia pa tabata bisa [illegible] biba den tal caja" nan [illegible] El tabata j[illegible] Capucino a s[illegible]e di e hende koe e Padre [illegible]pa su bida. Su manecé [illegible] vo N....Mi [illegible]mi a bai na cas di Gustavo como amigo[illegible]tabata presenta mi mes bon i el taba[illegible]di su tata. El a ricibi mi di su Tata, [illegible] conta mi un ora largoe un dia den [illegible]su bida den Africa i com[illegible] bringamentoe contra Arabiernan un Serjeant Majoor a scapa su bida.

Mi ta puntra e jonkman: "Ma bo no a doena un recompensa grandi na e hende koe a larga herida su curpa pa scapa bida di bo Tata?

— "No:" el dici verlegen; mi a buské hopi bez, ma mi no por a hajé.

"Ma bo a mire" mi ta respondé alterar "e Padre Capucino koe otro dia bo a zundra pa floho i laf, él ta e Serjeant-Majoor koe a scapa bida di bo Tata.

Bronguenzar el ta baha su wowo i ora mi ta scualé i ta large comprendé su malhacir, el ta jora i ta puntra mi, si mi no por a moenstré camina di combentoe di Pader Capucinonan.

Mi a cumplí coe su deseo. Un ora henter e jonkman a keda cerca e Padre koe alafin ta hibé na misa.

A bira muchoe laat i mi a bai cas. Su manecé mi mester a bai na biaga grandi i den toer e tempoe mi no a tende nada mas di Gustavo.

Ora mi a bolbe na Paris, 6 luna despues, mi a tende koe Gustavo tabata maloe i koe el a cura, koe el a [illegible] den un otro cas banda di misa di San Sulpicio, koe el a troca su bida hinteramente i koe é tabata cumpli bon coe su deber.

E sergeant-major a scapa bida di *curpa* di Tata i e Padre Capucino a scapa bida di *alma* di su ji[illegible]

een hooggeplaatst man kende, die zelf niet rookte en daarom zijn gasten zulke slechte sigaren aanbood, dat de vliegen al flauw vielen van den rook. Uit vrees voor de slechte gevolgen kon hij, nadat hij deze sigaren eenmaal had gerookt, er niet toe komen om na den flinken en voedzamen maaltijd bij dezen man gebruikt te hebben, nog eens een sigaar op te steken.

In het onderwijs maakte Bismarck snelle vorderingen, al bood de uitspraak van het Russisch, hem in den beginne veel moeilijkheden. Het onderwijs bestond meestal in lezen en het verklaren der daarbij voorkomende woorden. Toen Bismarck reeds de elementaire regels der spraakkunst kende, gaf ik hem den raad, den onlangs verschenen roman van Turgenieff: „Het adellijke nest" te lezen en met mij te vertalen; en elk woord, dat hij niet kende, [illegible] een afzonderlijk stukje papier te [illegible]hrijven, opdat hij zich wanneer [illegible] de vertaling moest herhalen, de woorden goed zou kunnen herinneren en flinkweg alles in het Duitsch overbrengen. Bij 't schrijven gebruikte hij gewoonlijk een ganzepen en schreef groote, karakteristieke letteren. Op mijn aanmerking, dat het beter was de woorden met potlood te schrijven, antwoordde hij: „Daar houd ik niet van: dat laat ik over aan de weeke, vertroetelde, vrouwelijke naturen, die niet gewoon zijn te schrijven."

Bismarck had een uitstekend geheugen. Wanneer hij bij het lezen stiet op een woord, dat hij moeilijk in het Duitsch kon vertalen, herinnerde hij zich steeds op welke bladzijde het voorkwam en bij het nazoeken had hij altijd gelijk. Buiten het „adellijke nest" las hij *De Klok* en *De Toekomst* van vorst Dolgorukow. Dergelijke destijds streng verboden werken kregen de gezanten vrij van censuur, evenals buitenlandsche couranten en humoristische bladen. Spoedig werd Bismarcks kennis der russische taal aanzienlijk vermeerderd, wat hij te danken had aan zijn kolossaal geheugen. In de eerste vier maanden spraken wij eens Russisch dan Duitsch, later onderhielden wij ons alle[illegible] Russisch met elkaar.

Onze gesprekken bepaalden zich niet alleen bij het alledaagsch leven, [illegible] politiek karakter. Eens vertelde hij mij, dat hij 's middags een uitnoodiging had ontvangen voor het keizerlijke slot en zelfs de opmerkzaamheid van den keizer [Alexander II] had getrokken door zijn kennis van het Russisch. De keizer onderhield zich met vorst Gortschakow in de Russische taal, toen hij den op hem gevestigden blik van Bismarck bemerkte, vroeg hij: „Verstaat u Russisch?" Op deze vraag antwoordde Bismarck driestweg: „Een weinig Majesteit, wanneer het niet te vlug wordt gesproken."—„Leert u deze taal reeds lang?" vroeg toen de keizer.— „Pas sedert vier maanden, Majesteit", antwoordde Bismarck in het Russisch. De keizer toonde zijn verbazing en sprak daarna zeer vriendelijk tot hem. De grootvorst Constantin Nikolajewitch wilde zich echter nauwkeuriger van zijn kennis van het Russich overtuigen en begon herhaalde malen een gesprek met hem in deze taal. Bismarck antwoordde zoo goed mogelijk in dezelfde taal, ofschoon hij er zelf inwendig berouw van had dat hij zich had verraden.

Mijn laatste les gaf ik een dag vóór dat Bismarck vertrok naar Parijs. Ik vond hem in de benedenste étage, in een kleine kamer, behangen met verschillende jachtgereedschappen. Hij was belast met het inpakken zijner geweren. Op mijn vraag: Waarschijnlijk gaat u op jacht?" antwoordde hij:

„Ja, doch een verre jacht; ik ga op jacht naar Parijs. Ik ben daar benoemd tot gezant en vertrek morgen reeds." Ik overhandigde mijn rekening van het mij toekomende honorarium, hij zag haar na en vroeg [illegible] hoeveel de Beiersche gezant, [illegible]e Perglas per les betaalde [illegible]orde daarop, dat de baron [illegible]bel [illegible]r les gaf. [illegible]en woord te spre[illegible]arck mij ook een roebel per les, ofschoon de afspraak anderhalve roebel was. Zonder tegenwerping nam ik het geld in ontvangst. Ik kan niet nalaten hierbij op te merken, dat de baron woonde op den hoek van Sergijewskajastraat, dicht bij mijn woning. Bismarck woonde echter aan de Engelsche kade, tamelijk ver van mijn woning, en daarom had ik voor de les, welke niet langer dan een uur duurde, anderhalven roebel gerekend. Het onderwijs heeft acht maanden geduurd en Bismarck kende toen de taal in zoover, dat hij vrij goed Russische couranten kon lezen, ofschoon hij het Russisch niet vloeiend kon spreken, doch eenigszins haperend, alsof hij zocht naar het passende woord."

NIEUWSBERICHTEN

CURACAO.

Bij Gouvernements-beschikking dd. 7 dezer maand N°. 21 is aan den heer J. H. J, Hamelberg, op zijn verzoek, eervol ontslag verleend als 1e. Luitenant, Commandant der Schutterij op St. Eustatius, onder dankbetuiging voor de door hem als zoodanig bewezen diensten en is in zijn plaats benoemd de heer F. G. Heyliger, 2e. Luitenant bij dat korps.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven

F. Obediente, Claudine Senior, Antonio Russo, Juan Requena C., N. C. P. Römer, Manuel Palacio Renjifo, Rosa de Faneyte, Martijn Lorentzo, Viuda de Julian Hermanas & familia, Vergina Jesurun, Teodor Heuer 2. Mathilda M. Gibbs, Leocadia de Gorter, Clotilde de Da Costa Gomez, Jorge Frise, Henry Torros, Pedro Deford, Maria de Castro, Maurice Dermonsir, Juan Castro, Alijandro Capriles, Cathalina Adam, Simon Eugenio, Alexis, Juliet Helmeyer, José E. Ugueto y familia, A. de Lima (aanget:) Guillermina Gruber (aanget:), Quiterio Henriquez (aanget:)

Niet voor verzending of bestelling vaatbaar, de volgende drukwerken: Ramon F. Bolivar, Puerto Cabello El tiempo, Caracas,— M. E. Boomgaart, Alhier.

NEDERLAND

„Daar *moet* iets gedaan worden,—daar *kan* niets, of althans maar heel weinig, gedaan worden": aldus, zou men in het kort eenaanzienlijk gedeelte der beraadslaging kunnen samenvatten, die in de laatste dagen de Kamer onledig hield, bij de algemeene beschouwingen over het hoofdstuk Justitie.—Aan de eene zijde de heeren Pijnappel en Van Karnebeek, die — gelijk reeds vroeger de heer Rutgers en ook nu de heeren Bastert en De Beaufort — bij de Regeering aandringen op maatregelen tegen de in woord en daad bij den dag toenemende brutaliteit van socialisten en socialisten-vrienden,— aan de andere zijde de minister, die belooft te onderzoeken, die in overleg is omtrent, in bespreking met, in voorbereiding van....maar ten slote zich vrij duidelijk met een betuiging van onvermogen afmaakt van de heeren. wier goed vertrouwen op de traditioneele „bezagdigheid" van onzen landaard in den laatsten tijd een duchtigen schok heeft gekregen. De ongeregeldheden en gewelddenarijen, de opruiing in vergaderingen en bij optochten, de losbandigheid in één woord [illegible] pen- en woordvoerders ver[illegible]en zelfs de meest overtuigde aanh[illegible]angers van de liberale doctrine met a[illegible]gst en schrik voor de toekomst. I[illegible] heeft de nederlandsche wet geen wa[illegible]en daartegen, dan moet zij ertegen g[illegible]ewapend *worden*; kan zij artikelen [illegible]aanwijzen, die de Overheid bevoeg[illegible] maken tot kraehtig optreden, d[illegible]an is het de plicht der Regeering, [illegible]e waken, dat ook de gemeentelijke [illegible] Overheid niet in haar plicht dienaan[illegible]gaande te kort schiet. Ziedaar schen[illegible] en inslag van de betoogen der b[illegible]ovengenoemde sprekers. De heer Pi[illegible]nappel vooral was het, die art. 22 v[illegible]an de wet op et recht van vereeni[illegible]ing en vergadering ter sprake bracht en de artikelen 131 en 284 van het Wetb. van Strafrecht in hare toepassing aan een uitvoerige critiek onderwierp. De heer Van der Kaay beantwoordde de verschillende sprekers....met de gegrondheid van de meeste opmerkingen volmondig te erkennen. Of daarmee door den bewindsman rekening zal worden gehouden? Men gelooft niet dat de heer Pijnappel en zijn medestanders daaromtrent overtuigd zijn, wanneer zij de wel eenigszins „leuke" waardeering, herlezen, waarmede de minister de juridische uiteenzetting van den amsterdamschen afgevaardigde bejegende. De fout ligt, gelooven we, hierin vooral, dat in den grond der zaak de heer Pijnappel met den heer v. d. Kaay gemeenschappelijk staat op denzelfden zeer onbetrouwbaren bodem van beginselen. Het liberalisme is nu eenmaal niet bij machte houvast te leveren voor een wetgegever, voor een Overheid, die waarlijk en consequent *orde* wil!

— In den *Gids* heeft dr. W. G. C. Bijvanck een zeer waardeerend artikel gewijd aan het optreden van den zeereerw. pater De Groot als professor in de Thomistische wijsbegeerte aan de hoogeschool te Amsterdam.

Dr. Bijvanck acht het goed, dat wij de middeleeuwen „zonder verborgenheid op den academischen leerstoel zien in een man van overtuiging, en van geloof aan een bepaalden kring van denkbeelden" en gaat volgenderwijze voort:

„Ja, bewondering verdient de moed, waarmede deze predikheer ons zegt: Ik breng u niet vage beloften van een overzicht der middeleeuwsche wijsbegeerte om uw historischen zin, of wat gij zoo noemt, te streelen; maar ik kom u aan met mijn Thomas van Aquino.

Dat is het huis, waarin ik geleefd heb, dat ik mij eigen heb gemaakt. Dat is mijn vaderland, dat is de wereld van mijn gedachten en van mijn gevoel. Ik zie, uit de vensters van mijn woning, andere zaken mijn blik voorbijgaan dan waarop, indien verleden tijd, het oog van mijn *doctor angelicus* viel; maar ik vertrouw en ik weet dat de bezieling van mijn geest machtig genoeg is om mij al dat andere te doen opnemen in de grootsche orde der gedachten van mijn meester.

Een moed en een enthousiasme met schroom gepaard.

Uit de omgeving der eensgezinden voor wie zijn hart zich vrij kon uitspreken, treedt de leeraar op te midden van een gehoor, dat niet eens vijandig, dat onverschillig is. Zal bij het schokken door heftige bestrijding van nieuwerwetsche denkbeelden? Hij houdt zich in uit onmacht? Neen. Hij is een redenaar en een zeer gevoelig man; meent ge soms dat de lust niet wel bij hem is opgekomen om van zijn gaven gebruik te maken, en te spreken met schrille overgangen van somber en teeder? Maar hij is tevreden geweest met getuigenis te geven.

Op het voetspoor van zijn meester, den *doctor angelicus*. Ook een zeer gevoelig man, en met al zijn kennis en zijn scherpzinnigheid, met zijn verbazingwekkende talenten en zijn louteren moed, — een nederig man. Een man van orde. Geen treffende persoonlijkheid, die ons dadelijk kan meesleepen, maar een die vasthoudt wie zich aan hem overgege[illegible]rt. Even als hij zelf zich [illegible] overgegeven heeft en vastgehoud[illegible]en is.

„T[illegible]homas, wat loon verlangt gij!" klonk de stem van het kruis waarvoor de doctor neergeknield lag. „Niets, o Heer, dan U," was het antwoord, opgezonden in het gebed.

De hoogleeraar in de wijsbegeerte van Thomas van Aquino heeft zijn rede alleen gesproken om te getuigen. Er is adel in die houding; maar er ligt ook verdriet in die terughouding. Want waarlijk, het kost niet veel moeite, om onder de woorden der stemmige oratie de stemming van den spreker te raden. Overal doorheen hoort men dit: ik weet, dat gijlieden mij wantrouwt, dat gij op mij neerziet als op een slaaf in de banden der Kerk; maar ik heb de waarheid lief, met een verzekerde liefde: ik zoek haar op de breede heirbaan, die naar God voert, terwijl gij eigenwillig op zijpaden verdwaalt; ik heb de waarheid lief, gelooft mij, en ik ben oprecht in mijn liefde; maar gijlieden kunt me alleen antwoorden met een killen vloek als aan iemand wien de Kerk omvat, en dien de Kerk inwiegt in een rust, gelijk aan de rust van het graf.

Nu, professor, die rust, zoo gij uw taak wilt doorzetten, is zeker niet voor u weggelegd."

— In de Vrijdagavond 21 Dec. te 's Gravenhage door de vereeniging ter beoefening van de krijgswetenschap, onder voorzitterschap van den heer P. M. Netscher. gep. generaal-majoor, gehouden vergadering kwam in behandeling het voorstel van het bestuur, luidende:

„Aan onze kameraden van het Oost-Ind. leger een klein, doch daadwerkelijk bewijs van hulde en erkentelijkheid van wege de vereeniging aan te bieden, door een som van f 1000 ter beschikking van het „Roode Kruis" te Batavia te stellen, ten einde daarmee tegemoet te komen in den aankoop van die extra behoeften, welke door dat comité wenschelijk zullen worden geacht, tot verkwikking en veraangenaming voor onze dappere strijders, zoowel soldaten als officieren, op Lombok en Atjeh."

De heer G. de Wijs deed het voorstel de f 1000 te schenken als bijdrage aan het ondersteuningsfonds voor de nagelaten betrekkingen van in den oorlog omgekomen militairen, hoofdzakelijk op grond dat de overigens onvolprezen werkkring van „Het Roode Kruis" verminderd of geheel geëindigd was door de gelukkige wending, welke de expeditie naar Lombok, dank ons dapper Indisch leger, genomen had, en de behoefte aan geldelijken steun van genoemd fonds zeer groot was met het oog op de velen, ook familieleden van gesneuvelde ongehuwden die ondersteuning noodig zullen hebben uit deze overigens geheel particulier[illegible] instelling.

Het bestuur, overtuigd dat alle[illegible] ter vergadering eenstemmig war[illegible] in de erkenning van den heldenmo[illegible] en de volharding waarmede o[illegible] troepen in Indië strijden, maar [illegible] biedigende het meeningsverschi[illegible] ver de wijze van hulding der d[illegible] ten, wijzigde hierop zijn voorst[illegible] dien geest, dat f 500 zou word[illegible] schonken aan het „Roode Kruis" en 500 aan het ondersteuningsfonds.

Deze verdeeling van de f 1000 tusschen de beide vereenigingen werd met 40 tegen 20 stemmen goedgekeurd.

BUITENLAND

Frankrijk.— De *Figaro* bevat een opzienbarend artikel van Saint-Genest over de houding van den franschen minister van Oorlog, generaal Mercier, die door sommige bladen om zijn flink optreden tegenover Duitschland geprezen wordt, zegt hij, zooals indertijd Boulanger voor zijn snorkerijen en ook als de minister Ricard bij het begin der Panama-schandalen. Saint-Genest beweert intusschen dat onder den minister Mercier de geheele legeradministratie in de war loopt, en verzekert dat toen de inspecteur-generaals zich de laatste maal te Parijs bevonden zij het hunnes[illegible] hebben, geacht, het opper-comité van oorlog en den president van oorlog en den president der Republiek te waarschuwen, en dat toen het ontslag van Mercier als minister een onherroepelijk vaststaande zaak was, en dat reeds het territoriaal commandement was aangewezen, dat hem zou worden toevertrouwd. Op dat oogenblik kwam de zaak-Dreyfus aan het licht, en de Regeering, misschien vreezende dat de oppositie verband zoeken zou tusschen de behandeling van deze zaak en het wegzenden van Mercier, liet het besluit onuitgevoerd.

—De toestand van Burdeau is zoo ernstig, dat men zich bezig houdt met de vraag wie hem zal opvolgen als Kamervoorzitter. Ribot en [illegible] tienne worden genoemd.

—De Fransche Kamer he[illegible] onstuimige zitting bele[illegible] leiding van een betre[illegible] nigheid. De afgevaa[illegible]

die een paar weken soldaat is geweest, had tijdens zijn diensttijd een socialistisch manifest onderteekend, maar de overige socialistische afgevaardigden hadden achter hun naam ook den zijnen laten volgen buiten zijn weten of voorkennis.

De minister van Oorlog nu heeft Mirman hiervoor met veertien dagen gevangenisstraf bestraft, wat een interpellatie van Millerand uitlokte. In de Kamer ging het hierop heftig toe en zelfs de nieuwe voorzitter Brisson schaarde zich aan de zijde der socialisten, wat hem een terechtwijzing van den minister-president Dupuy op den hals haalde. Maar ten slotte bleek toch de groote meerderheid op de hand der regeering te zijn en zal Mirman dus veertien dagen moeten brommen. Dat komt als men al te gedienstige vrienden heeft.

Belgie. — 't Was middernacht, toen Zondag 6 Dec. te Aalst, in Oost-Vlaanderen, de *volledige* uitslag der herstemming eindelijk bekend werd. En in de koffiehuizen te Brussel, waar schier over niets anders gesproken werd, duurde de spanning tot 2 uur na middernacht. Het district Aalst bestaat uit de vijf kantons Aalst, Geeraardsberg, Herzele, Ninove en Sottegem. Alleen in het eerstgenoemde kanton, met de stad Aalst zelve, hadden de „democratische" candidaten op 14 Oct. een beslist overwicht, terwijl in het kanton Herzele de aantallen der verkregen stemmen nagenoeg gelijk stonden. Ook thans gaf Aalst-zelf, waar de uitslag het eerst bekend was, een meerderheid aan den eerw. heer Daens en De Backer. Zoo ook deed Herzele; doch Ninove, waar den vorigen keer wel Woeste bovendreef, maar Wambeke minder stemmen dan De Backer had, gaf thans een meerderheid aan de katholieken. Ook de twee andere kantons bleven trouw aan Woeste. Die gaandeweg wisselende resultaten verhoogden niet weinig de spanning en gaven telkens tot voorbarige geruchten aanleiding: maar bij alle gisting der gemoederen en ondanks de aanwezigheid van honderden vreemdelingen, bleef toch gelukkig de openbare orde ongestoord.

't Had heel licht anders kunnen zijn: wait in de laatste dagen vóór de verkiezing was het geheele kanton als overstroomd met strooibiljetten van weinig lie[illegible] gerlijken aard. Van k[illegible] was o. a. gewerkt met [illegible] brief van den secretaris des bisschops van Gent, maar van den kant der tegenstanders schaamde men zich niet, daarop te antwoorden met het laaghartig verzinsel dat aan zekere jongedochter 1000 frank zou beloofd wezen om den eerw. heer Daens te compromitteeren. De oude heer Wambeke, hierover terecht diep verontwaardigd, liet, als burgemeester van Aalst, vier kerels die met de verspreiding van dit biljet bezig waren, op staanden voet arresteeren en hield hen gevangen, totdat zij op persoonlijk verlangen van den eerw. heer Daens hun vrijheid herkregen.

De liberale, radicale en socialistische pers was er natuurlijk bij om den burgemeester machtsmisbruiking tot belemmering der vrije colportag[e] voor zijn tegen-candidaat te verw[ij]ten; maar het bezadigd deel der b[...] gerij walgde meer dan ooit van [...] onwaardigen strijd, zonder [...] nochtans te verbazen, daar v[...]e radicale en socialistische hulpt[...]en der democraten niet anders er-wachten viel. Het is dan [...]voor geheel het katholieke Be[...] een ware verlichting, dat het [...]ndaal van Aalst eindelijk uit is. [...] democraten mogen juichen d[...] eerw. heer Daens gekozen is, [...]katholieken juichen niet minde[r ...] Woeste, de leider der Rechterz[...] behouden is gebleven, al betre[...]t den val van den verdienste[...] Wambeke. De socialisten ec[...]n het vóór alles om den [...] gevreesden Woeste te doe[...]chen als een boer die [...]

Ware Woest[...]oeger, toen de socialistische[...]ekeinen hun Heksensabba[...]der reeds [...] Kamer geweest, [...] er staat op maken dat de ministers Burlet en Begerem en de oud-minister Beernaert niet alléén zouden gestaan hebben

in de afwering der parlementaire majesteitschennis, die thanns onder het onuitputtelijk geduld van den voorzitter De Lantsheere, het laatste woord behield, zonder dat in tijds de prealable quæstie gesteld of de sluiting der debatten geëischt werd. Maar ook *dat* schandaal heeft misschien nog iets goeds: het land heeft nu het socialistisch monster, dat zich ditmaal zonder masker vertoonde, in al zijn afschuwelijkheid kunnen waarnemen!

Te Luik zouden op Zondag 23 dezer de katholieken gezamenlijk op Gustave Francotte kunnen stemmen, daar de democraten ditmaal van hun reeds aangekondigde tegencandidatuur hadden afgezien. Anderzijds winnen de kansen van den liberalen candidaat Hanssens, doordien de tusschen dezen en de socialisten staande radicalen op het punt schijnen zich van laatstgenoemden af te scheiden en met de liberalen te gaan.

De hertog van Orleans is te Brussel aangekomen en daar ontvangen door den hertog van Luynes en den graaf van Gramont, die opzettelijk naar Brussel waren gegaan, om het hoofd van het Huis van Frankrijk te verwelkomen. Bovendien zijn nog veel andere royalisten voornemens zich naar Brussel te begeven, om den prins hunne opwachting te maken. De hertog van Orleans is afgestapt aan het *Hotel de Flandre* en voornemens tot Vrijdag te blijven. Zijn secretaris, graaf Monicourt, verklaarde dat de hertog aleen gekomen is om de hand te drukken van zijn vrienden, die hem sympathie hadden betuigd bij den dood zijns vaders; de komst he[eft] geenerlei politiek karakter. De h[er]tog bracht een bezoek aan den gr[...] en de gravin van Vlaanderen. [...] gezanten van Spanje en P[ortu]gal hebben hunne nau[...]ter. op het in het hôte[l ...]ggende [...]

Duitschlan[d]. — In [...] Dec. de [...]schen Rijksdag [w]erd den [...]ng van verlof-aanvra[ag] tot verv[...] Liebknecht— den soc. dem. leider L[...] voor *zitten* wegens maj[est]eitschenni[s] —op voorbij een *Hoc[h]* op den Kei[zer ...] Levetzow ter stel van de[n] president [...]ar de Com spoedige b[eh]aandeling [...] der Wer[...] missie v[oo]r de rege[...] zonder [...] zaamhe[...]n verwez[...] [be]spreking deze za[a]k vooralsn[og ...] werd [...] nomen.

Men kon dus [ver]wijld m[et] de Begr[o]oting begi[nn]en. Maar Richter had [e]erst nog e[en] vraag: er zijn een de[r]tigtal zoog[enaamde] initiatief-voorstellen uit den boez[em] van den Rijksdag [...]ven inge[die]nd, en nu staat het Centrums-v[oor]stel tot opheffing der Jesuïtenw[et b]ovenaan, terwijl ook de voorst[elle]n der sociaal-democraten allen [ve]rmeld worden vóór die der Vrijzinnigen. Hij wenschte nu te weten [o]f deze num[mer]ing al dan niet op [...] van behandeling van invlo[ed] zou wezen; maar Levetzow stelde hem gerust; al de initiatief-voo[rst]ellen staan voorhands in prioriteit van behandeling volkomen gelijk en de keuze der volgorde zal [...] den gang der beraadslagingen de regeling door het Comité der [O]udsten in overleg met den voorzitter geschieden. [De verwachting dat het Centrumsvoorstel op de allereerste plaats in aanmerking zou komen, gaat dus niet op].

Toen nu het begrootingsdebat geopend werd, stond prins Clodwig Hohenlohe - Schiflingsfürst op, om een korte verklaring af te leggen. Dit eerste optreden van den nieuwen Rijkskanselier maakte een vrij sympathieken indruk, en zijn toespraak was daar ook zoo goed mogelijk op berekend, al verloor zij veel doordien de Prins haar van een blad papier met zwakke stem voorlas, in plaats van voor de vuist en krachtig te spreken, zooals men dat steeds van Bismarck en Caprivi gewoon is geweest. De inhoud van de geheele Verklaring was eigenlijk slechts een omschrijving der Troonrede, benevens een extra vriendelijk knikje naar de agrariers en een dito naar het Centrum. Een persoonsverwis[selin]g in het bestuur, zeide hij o. a., is v[...]t niet synoniem met verandering beginselen. Alle door zijn voorg[anger] aangegane verbintenissen zullen d[...]oor hem nagekomen worden, al zal [...] hij juist niet in al diens voetstapp[...]en treden. In de laatste jaren ha[d] de nijverheid meer dan de landbouw [...] ondersteuning gevonden; daarom wil hij, Hohenlohe, thans bijzonder aan den landbouw zijn aandacht w[ij]den [Bravo! rechts.] En na vervolge[n]s enkele woorden aan Beurshervorming en Beteugelingswet gewijd te hebben, eindigde de Prins met e[e]n niet onbelangrijken wenk aan het Centrum. Er was, zeide hij, in de p[...] veel spraak gewe[e]st over zijn houding als beiersch minister-president in de jaren vóór en na 1870, maar daar [m]oest men thans geen gevolgtrekkingen uit maken voor zijn tegenwoordig standpunt. De strijd van die dagen behoort tot de geschiedenis, en de tijden zijn veranderd. De tegenwoordige toestanden maken een vriendschappelijk samengaan tusschen staats- en kerkelijk gezag noodig [Bravo's]. En, dus voegde de Prins er bij, mijn verleden als stadhouder van het Rijksland strekt ten bewijze van mijn strikte pariteit of gelijkstelling in de behandeling der verschillende confessiën. Ook als Kanselier zal het behoud van den vrede tusschen Staat en Kerk mijn ernstig streven zijn [Levendige toejuiching].

Toen Richter later aan het woord kwam, kon deze niet nalaten, nog even op de persoonswisseling in kanselarij en ministerie terug te komen en [v]ooral met de zonderlinge boodschappen van den geheimraad Lucanus den spot te drijven, die, zeide hij, allervriendelijkst tot "vrijwillige" ontslagnemingen kwam uitnoodigen, evenals in sommige oostersche landen een zijden koord wordt thuis gezonden aan ambtenaren die zich er mede worgen of ophangen mogen. Lucanus heeft een zonderlinge rol gespeeld, zei Richter, maar was het ook constitutioneel?—De staatminister Von Bötticher diende hem van antwoord en zei zeer scherp, dat het t[ot] de onbetwiste rechten des Keizers behoort, den Rijkskanselier te kiezen en te beroepen, en dat de leden van den Rijksdag eenvoudig verplicht zijn van de benoeming kennis te nemen. Wat verder het ontslaan van *pruisische* ministerie betrof, daarover viel in den *duitschen* Rijksdag niet te redeneeren. En wat aanging het doen en laten van den chef des Keizerlijken kabinets, zoo ligt het niet in de gewoonte van pruisische ministers den Koning de vormen voor te schrijven, in welke hij met zijn ministers te verkeeren heeft. [*Bravo, rechts*].—Uit dit kleine woorden-duel tusschen Richter en Botticher hoorde men reeds zeer duidelijk den scherperen toonaard, die bij de volgende parlementaire debatten te verwachten is.

Bij het eigenlijk begrootingsdebat zei Bachem, van het Centrum, dat een nieuwe tabaksbelasting niet noodig is en de begrooting ook zonder nieuwe belastingen kan balanceeren, zoo men slecht de noodige bezuiniging in acht neemt. De opbrengst der tollen of in-en uitgaande rechten zijn veel te laag aangeslagen, en voor de Marine wordt meer verlangd dan voor eenvoudige kustverdediging noodig is. Ook voor het leger moet men zich tot het strikt noodzakelijk bepalen, opdat de particuliere bijdragen der afzonderlijke Bondsstaten voor het Rijk van 33 millioen op 10 millioen gereduceerd kunnen worden. Van de Beteugelingswet zou Bachem, op verzoek van den voorzitter, niet spreken, maar toch moest hij even wijzen op het merkwaardig feit, dat tegenover de socialisten geen uitzonderingswet geoorloofd wordt geacht, maar wel tegenover de katholieken, wier religieuzen maar steeds nog meerendeels verbannen blijven uit het eigen vaderland, al mogen zij in de duitsche kolonien hun gewaardeerde diensten leenen.

Allë bladen zijn overtuigd, dat de Rijksdag de gevraagde vergunning tot het vervolgen der socialistische afgevaardigden wegens majesteitsschennis niet zal verleenen. Zelfs de *Kreuzzeitung* is dit gevoelen toegedaan. Dit blad houdt het echter niet voor onmogelijk, dat er na het sluiten der zitting nog een strafvervolging wordt ingesteld, daar men hier te doen heeft met een geval van "symbolische beleediging," en deze niet valt onder de vrijheid van spreken, die aan de parlementsleden den gewaarborgd is.

De *Vorwärts* brengt in herinnering, dat reeds in 1880 zich een derlijk incident heeft voorgedaan, naar aanleiding waarvan verlof gevraagd werd, tegen Liebknecht een strafvervolging in te stellen. Toen heeft de Rijksdag dit verzoek eenvoudig afgewezen.

De rijkskanselier Hohenlohe zeide in een particulier gesprek, dat hij zich formeel verplicht had geacht, het voorstel van den ambtenaar van openbaar ministerie aan den Rijksdag over te brengen. Hij zelf heeft dus nog geen bepaald standpunt in deze ingenomen.

Engeland. — De *Neue freie Presse* en *Pester Lloyd*, gewoonlijk officieus uit Weenen geïnspireerd, maken er Engeland een grief van dat het zich de armenische gruwelen zoo levendig aantrekt en daardoor de Porte van zich vervreemdt op hetzelfde oogenblik dat Rusland in Klein-Azië troepen concentreert langs de turksche grens, iets wat Engeland zeker verontrusten zou, als niet Rosebery juist een toenadering tot Rusland had ingeleid. De *N. fr. Pr.* meent dat Rusland deze rechtstreeksche bedreiging tegen Turkije nooit gewaagd zou hebben, zonder van Engelands instemming of berusting verzekerd te zijn; maar dan moet men vragen, of Engeland dan geheel zijn politiek verleden verloochent, de Oostersche Quaestie als niet meer bestaande beschouwt, en aan Rusland het sinds eeuwen begeerde Constantinopel wil laten, om Engelands actie alleen tot Azië te bepalen.—Ook de *Daily Graphic* wijst op Engelands zonderlinge houding in het Oosten. Nog korte jaren geleden werd elke ook maar verwijderde russische bedreiging van Constantinopel door een engelsche vlootdemonstratie beantwoord. Thans, zegt een correspondent van dat blad, zijn de Russen zóó zeker van hun zaak, dat zij in de buurt van Constantinopel reeds onderhands landerijen opkoopen in het vooruitzicht op de later onvermijdelijke waardestijging.

Intusschen wordt de Oostersche Quaestie ook langs anderen weg weder op het tapijt gebracht, en zal ook Engeland zich niet geheel op den achtergrond kunnen houden. Macedonië klaagt meer dan ooit over moord, roof en verwildering tengevolge van het wanbestuur, dat de Porte volgens het Berlijnsche Tractaat verplicht was door een betere bestuursregeling te vervangen, maar nog steeds even ellendig is gebleven. Op een verleden week te Sofia gehouden vergadering van circa 10,000 macedonische Bulgaren is besloten, in het belang der menschelijkheid de tusschenkomst der europeesche Mogendheden in te roepen.

— Koningin Victoria zal zich in Maart naar Nizza begeven, waar H. M. eenigen tijd wil doorbrengen. Reeds wordt in een hotel toebereidselen gemaakt voor de ontvangst.

—Er dreigen in Engeland weder moeilijkheden te zullen ontstaan onder het personeel der spoorwegen. Drieduizend beambten van de noordoostelijke lijnen dreigen met *strike*.

— De *Times* verneemt uit Charlestown dat de conferentie over Zwaziland gesloten is. De nieuwe conventie, tusschen Engeland en de Transvaal tot stand gekomen, wordt nog geheim gehouden, maar de bedoeling schijnt te zijn dat de vertegenwoordigers der inboorlingen van Zwaziland vóór Mei een zoogenaamde *organic proclamation* zullen moeten teekenen en dat anders de nieuwe conventie zonder hun medewerking begint te werken, hoewel hun rechten, daarin vastgesteld, dan nochtans gehandhaafd blijven.

Hongarije.— De hongaarsche Regeering en de liberale regeeringspartij hebben van haar geestverwanten in tal van hongaarsche steden dank en hulde-adressen ontvangen ter gelegenheid van de zeg[e]praal over den Keizer! Van een aftreding der tegenwoordige ministers is reeds

geen sprake meer : alleen nog van wijziging in het Kabinet, zoodra het voorloopig krediet op de Begrooting, gisteren door de Kamer toegestaan, door beide Huizen zal goedgekeurd wezen.

Ieder oogenblik kan een collectief herderlijk schrijven van het Hongaarsch episcopaat betreffende het Huwelijk verwacht worden.

China. — Volgens bericht uit Tsjifoe kruisen zestien japansche oorlogsschepen voor Sjang-hai-kwan, waar de Europeanen een landing verwachten. Zij gelooven ook aan een oprukken naar Peking, dat 200 mijlen ten westen van Sjang-hai-kwan ligt. De Chinrezen vertrouwen nog dat de Japanners een dergelijke beweging niet zullen aandurven en verwachten een landing twaalf mijlen ten zuid-oosten van Tsjifoe om Wei-Hai-Wei aan te tasten. Hierheen worden dan ook versterkingen gezonden. De vreemdelingen te Tsjifoe hebben een defensie-legioen gevormd.

De Japanners trachtten de gestrande chineesche oorlogsbodems *Tsjaojoeng* en *Jangwei* nabij de Jaloe-rivier af te brengen.— Volgens bericht uit Seoel neemt de bedrijvigheid der Tonghaks toe. De Japanners hebben den zoogenaamden regent van Korea zijn demissie gegeven en men verwacht een rechtstreeks japansch bewind.

N.-Amerika. — De *Temps* vestigt de aandacht op de kortelings geheel veranderde houding van Amerika, dat volgens de leer van Munroe steeds zijn kracht zocht in zijn isolement — d. i. zich van alle inmenging in europeesche aangelegenheden onthield en evenzeer elke europeesche inmenging in amerikaansche belangen hooghartig afwees —, en *nu* plotseling in Europa en Azië tegelijk optreedt, nl. bij de chineesch-japansche onderhandelingen en bij de enquete in Armenië; zoodat men voortaan van *zeven* groote Mogendheden zal moeten spreken: Duitschland, Rusland, Oostenrijk, Engeland, Frankrijk, Italië en — Amerika, of althans de Rep. der Ver Staten van N.-Amerika ! Het blad voorziet van deze wending groote gevolgen voor de toekomst. Voor Engeland, dat heid aanstelt, is het een goede les.

Gebr. Dania Nz.

EN

Paul F. G. Curiel en Zoons

betuigen — mede namens de familie — hunnen hartelijken dank voor de vele blijken van deelneming, ondervonden bij het overlijden van hunne dierbare Zuster en Tante, Juffrouw **Maria Petronilia Dania.**

Curaçao, 12en Januari 1895.

Dr. Th. Lens, Arts

Specialiteit in chirurgie en gynaecologie is dagelijks ten huize te consulteeren van 9—10 uur 's morgens, en van 4—5 uur 's namiddags.

Voor minvermogenden van 7—8 smorgens. Telefoon N°. 164.

UN EXPLOSIVO INVISIBLE

Por más de que te dieran cualquier compensación, ¿permitirías que se mantuviese abierto en una de las habitaciones no ocupadas de tu casa un barril de pólvora? "¡Qué pregunta tan ridícula!" me contestarás. "Nadie, á no ser un loco, lo permitiría."

Precisamente. Pues, sin embargo, miles de personas viven con explosivos tan peligrosos como la pólvora, dentro de su cuerpo, y mueren, repentinamente, y eso pasa cada día, y sus amigos extrañan que se hayan muerto. Muchas veces nada de particular ... uo ser cierto malestar vago ; siendo la

fatiga y la pesadez l... que más se quejaban ... cayeron inesperadame... ántes de que el médic... rarse de lo que era aqu... era aquello, en realida...

as sensaciones ed ; y, sin embargo, nte, y murieron o pudiera cerciorarse de ... ello. ¿ Pero, qué d ?

Veamos, para ello ... a corta relación que un hombre hace acerca de su hijo. Parece que este joven se había visto afligido durante cierto tiempo de una enfermedad que ningun... o de los diversos tratamientos á que había sido sometida le había podido aliviar, ni mucho menos curar. Habla el padre de ella como de una enfermedad "muy persistente." Aludiendo á un caso semejante, un eminente Doctor American... o dice : "Mi paciente podía tomar, y tomaba, *diariamente seis granos de morfina, sin casi el más ligero efecto*, cuando la mitad de un grano hubiera sido suficiente dósis para una persona no acostumbrada á usarlo."

¿ Cuál era, pues, ese explosivo veneno que no podía desterrarse con tal canitdad de ópio ? Procedamos ántes de decirlo, á nuevas investigaciones.

"Mi hijo," continúa el que nos escribe," sufría de intensos dolores de cabeza y de costado, y asmismo de una debilidad general. Sus ...vios estaban postrados hasta el punto ... que no podía, casi, obtener el sueño, naturalmente. No sentía ganas ningunas de tomar alimento, y, generalmente, arrojaba todo cuanto había tomado. Aunque el estómago y los intestinos funcionaban torpemente —causándole la constipación— entía, sin embargo, ataques de di... Empero, sus síntomas más al... tes eran las convulsiones en los ... bros, que al último le sobrevinieron. Ninguno de los tratamientos á que se recurrió le produjo el menor alivio, y yo desesperaba ya por su vida, cuando en esta crisis, no sabiendo ya qué hacer, comencé á darle el Jarabe Curativo de la Madre Seigel. Desde entonces empezó á mejorar constantemente, y hoy se halla ya realmente restablecido. Le autorizo á V., en absoluto, para que publique el breve relato de este caso *Mi hijo debe la vida á la maravillosa preparación llamada Jarabe Curativo de la Madre Seigel* y le aseguro á V. que hay aquí otras personas que deben gratitud igual á ese medicamento. No le revelo sus nombres porque tienen objección á que se publique. Sírvase V. aceptar mi más entusiasta felicitación, y mis gracias. De V. afmo. (Firmado), Angel Benavides, farmacéutico, Pozo-Alcon, Prov. de Jaen, Setiembre 12 de 1893."

... de nuestro buen amigo el Sr. Benavides sufría de aguda y profùnda indigestión y dispepsia ; y, en su progreso, la enfermedad engendró aquel terrible veneno-el ácido úrico-causa de todas las enfermedades de hígado, de los riñones y de la vejiga ; ese veneno se corrió al cerebro ; medio paralizó los nervios ; afectó todos los órganos, y, por fin, produjo las convulsiones de que el padre del joven nos habla. En una de esas convulsiones, á no haber usado, como usó á tiempo, el Jarabe de la Madre Seigel, el pobre paciente hubiera muerto, sin duda de ninguna clase. Pues ese terrible veneno del cuerpo humano, ese, es un explosivo mucho más peligroso que la pólvora junto á la chimenea de tu casa. Guárdate de sus primeros síntomas, y envía por un folleto del Jarabe, que te dice cuales son.

¡Aceptamos la gratitud del que nos escrobe la carta, y por nuestra parte le damos las gracias de todo corazón.

Si el lector se dirge á los Señores A. White.

Qué sabroso!

SON LOS SIGUIENTES EFECTOS
que se encuentran de venta en casa de
A. Bethencourt é hijos:

PASAS en cajitas de 6¼ lb. á fl. 2.25 la cajita.
TURRÓN DE ALICANTE legítimo á fl. 1.25 la lata.
CHOCOLATE superior de fl. 0.75 y fl 1.—la libra.
CARABANCHEL fino para Señoras (en diferentes embases).
TABACOS puros de Habana á fl 6.— el ciento.

Acudid pronto !

Las náuseas y vómitos de las mujeres embarazadas se contienen tomando unas cuantas gotas del Amargo de Angostura de White, en agua azucarada.

PAUL F. G. CURIEL

biedt het geerde publiek zijne diensten aan tot het geven van lessen in de Fransche taal en in het Italiaansch- of dubbel boekhouden.

Grondtaal: Hollandsch of Spaansch

La VELOUTINE
Polvos de Arroz especial
PREPARADO AL BISMUTO
por CH.les FAY, Perfumista
Rue de la Paix, 9, PARIS
...de los Perfumistas y Peluqueros de Francia y Estranjeros

SIMA TUROS LEVASSEUR
Catarros, Opresiones y las Enfermedades de las Vias respiratorias, se curan con los
NEURALGIAS y todas las Molestias nerviosas, se curan al instante con las Pildoras anti-neuralgicas del D.r CRONIER
Exigir el Sello de Garantia de la Union de los Fabricantes.
Paris : Farmacia ROBIQUET, 23, rue de la Monnaie, y en las principales de las Américas.

ACEITE de HOGG

de HIGADO FRESCO de BACALAO, *NATURAL, MEDICINAL*

Es el mejor que existe puesto que ha obtenido la mas alta recompensa en la EXPOSICION UNIVERSAL DE PARIS DE 1889

Recetado desde 40 AÑOS en Francia, en Inglaterra, en España, en Portugal, en el Brazil y en todas las Republicas Hispano-Americanas, por los primeros medicos del mundo entero, contra las Enfermedades del Pecho, Tos, Personas débiles, los Niños raquiticos, Humores, Erupciones del cútis, etc.

Es mas activo que las Emulsiones que contienen mitad de agua, y que los aceites de ... de Noruega, cuya epuracion les hace perder una gran parte de sus propiedades curativas.

Solo ... en frascos TRIANGULARES. — Exigase sobre la etiqueta el SELLO AZUL del Estado Francés ... TARIO : **HOGG**, 2, rue Castiglione, PARIS, Y EN TODAS LAS FARMACIAS.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1894.	Philadelphia	Venezuela	Caracas.	Philadelphia	Venezuela,	Caraca
Vertrekt van NEW YORK...	23	Nov. 3	Nov. 14	Nov. 24	Dec. 5	Dec. 11
Komt aan te CURAÇAO...	29	„ 9	„ 20	„ 30	„ 11	„ 22
Vertrekt van	„ 30	„ 10	„ 21	Dec. 1	„ 12	„ 23
Komt aan te PTO. CABELLO	Nov 31	„ 11	„ 22	„ 2	„ 13	„ 24
Vertrekt van	1	„ 12	„ 23	„ 3	„ 14	„ 25
Komt aan te LA GUAYRA..	„ 2	„ 13	„ 24	„ 4	„ 15	„ 25
Vertrekt van	„ 6	„ 16	„ 28	„ 6	„ [illegible]	„ 28
Komt aan te PTO. CABELLO	„ [illegible]	„ 17	„ 29	„ 7	„ 19	29
Vertrekt van	„ [illegible]	„ 17	„ 29	„ 7	„ 19	„ 29
Komt aan te CURAÇAO	„ [illegible]	„ 18	„ 30	„ 8	„ 20	„ 31
Vertrekt van	„ 10	„ 20	Dec 1	„ 9	„ 21	„ 30
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen	[illegible]	21	„ 2	„ 10	„ 22	„ —
Komt aan te NEW-YORK...	„ 16	„ 27	„ 8	„ 16	„ 28	Jan(95) 6

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO......	Oct. 30	Nov. 10	Nov. 21	Dec. 1	Dec. 12
Komt aan te MARACAIBO......	31	11	22	2	13
Vertrekt van "	Nov. 7	[illegible]8	28	8	16
Komt aan te CURAÇAO......	8	[illegible]	29	0	20

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk ... Philadelphia voor deze vaart gebouw en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RI... FENSOHN & Cia.,
Agenten.

PEPSINA DE HOGG

RECETADA POR EL CUERPO MÉDICO ... DESDE 1854

La *PEPSINA titulada de* **HOGG**, *es cinco veces mas activa que la Pepsina amilácea.*

1· **PÍLDORAS** DE PEPSINA PURA ACIDIFICADA; Males de estómago, digestiones dificiles, gastralgia, etc.

2· **PÍLDORAS** de PEPSINA con HIERRO ... HIDROGENO Malas digestiones de ... y anémicos.

3· **PÍLDORAS** DE PEPSINA CON ... DE HIERRO, Dispepsia complicada ... de raquitismo, etc.

Estas pildoras son muy solubles en el estómago.

HOGG, 2, RUE CASTIGLIONE, PARIS y *FARMACIAS.*

geheele poeri, zoo hevig was dat, ondanks aanwending van spingmiddelen, geschutvuur, handgranaten en herhaalden stormloop der infanterie, het te 4 uur des namiddags, toen de terugmarsch werd geblazen, nog niet was mogen gelukken ze te veroveren. De 3e colonne die over Taman Radja langs den Noordelijken oever van de Antjar was getrokken, ondervond den meesten tegenstand, zoodat zij, hoewel anderhalf bataljon sterk, door twee companieën ondersteund moest worden om van de Noordzijde de poort te bereiken, alwaar zij te twaalf uur aankwam. Zeven companieën infanterie en 2 sectiën genietroepen bezetten 2 positiën tegenover de poeri. De overige troepen keerden te 6 uur 's avonds in de bivaks terug. Den volgenden dag werden de operatiën voortgezet. Er ontstond brand in de dewa en deze brandde geheel uit, zoodat zij niet kon bezet worden. Daarom werd bij het inrukken een gedeelte der poeri bezet door drie compagnieën infanterie. De oude radja moet volgens berichten gewond uit de poeri vervoerd en naar het noorden gevlucht zijn. Door de bevolking werden op bevel teruggebracht de beide nog verloren veldstukken en een bergkanon. Bij het in een vijver werpen van buskruit uit een magazijn had er op onverklaarbare wijze een ontploffing plaats, waarbij kapitein Tuinenberg, luitenant Campioni en 13 dwangarbeiders ernstige brandwonden bekwamen: die der beide officieren zijn echter niet levensgevaarlijk. In de poeri werden aangetroffen en naar Ampenan medegevoerd 230 kilogram goudgeld en 4810 kilogram zilvergeld, deels door den brand tengevolge van granaatvuur beschadigd.

Een jl Donderdag 20 Dec. uit Batavia ontvangen telegram meldt het volgende:

„Generaal Vetter, hoewel ziek, blijft op Lombok. Hij wil persoonlijk de zaken ten einde brengen."

En in het belang van de goede zaak en ter wille van Generaal Vetter zelven mogen we hem er mee gelukwenschen, dat zijn gezondheidstoestand niet zoo ernstig bedreigd schijnt, dat hij verhinderd zou wezen den staat van zaken op Lombok kant en klaar af te leveren. Aan deze deze merkwaardige expeditie moet de naam Vetter tot den einde toe verbonden blijven.

BUITENLAND

Italie. — Crispi de ministerpresident in Italië regeert als een volmaakt despoot. Hij heeft eenvoudig de Kamerzittingen geschorst. Sommige beweren dat dit het voorspel is eener Kamer-ontbinding. De dictatuur in Italië schijnt een feit te zijn geworden. Zooals men weet, heeft Giolitti zijn papieren ter beschikking van de Kamer gesteld, waaruit blijken moest waar de millioenen der Banca Ron[illegible] en andere instellingen geblev[illegible]ijn. In een uiterst rumoerige zitt[illegible] overwoog de Kamer, wat met die [illegible]apieren gedaan moest worden en e[illegible]elijk besloot zij met 181 tegen 1[illegible] stemmen ze in een buitengewon[illegible]itting te behandelen. Maar zij ve[illegible] met Crispi te doen te hebben, [illegible] 5 maal onder eede voor den [illegible]chter van instructie had verkla[illegible]l, dat zijne handen zoo zuiver [illegible]aren als goud, en er [illegible] geen ko[illegible]ltje goud van de Ban[illegible]omana [illegible]n was blijven vastzit[illegible] Crispi [illegible]zte een koninklijk be[illegible]uit, w[illegible]rbij de zittingen der K[illegible] geso[illegible]st werden, zoodat de he[illegible] naar [illegible]his mochten gaan. En waa[illegible] is [illegible]spi nu zoo fel opgetreden? [illegible]onder de documenten ook ee[illegible]d der Banca Romana van 31 [illegible] 1890 is met de volgende cijfers: [illegible]ald aan den gouverneur voor C[illegible]i 50.000 lire, zonder bewijs. Wiss[illegible]op Crispi 10.000 lire, vervaldag 1[illegible]. '93, Wissel op Crispi 25.000 li[illegible]ervaldag 3 Febr. '93. Wissel op [illegible]pi 20.000 lire, zonder vervaldag. [illegible] directeur voor mevr. Crispi 20.000 [illegible]. Alzoo is op één dag geschonken [illegible]n Crispi 70.000 lire; geschonken [illegible]n mevr. Crispi 20.000 lire; geleen[illegible]n Crispi 35.000 lire. Dat zijn de [illegible]nen, die meer vrijheid en een [illegible]er stelsel zouden invoeren dan de Pauselijke regeering!

— Volgens officiëele schatting door het provinciaal bestuur van Sicilië, werden door de jongste aardbevingen op het eiland 5000 huizen vernield, waardoor 14.000 personen dakloos werden.

— Romanelli, de moordenaar van de liefdezuster uit het H. Geest-gasthuis te Rome, is door de Romeinsche rechtbank tot levenslangen dwangarbeid op de galeien veroordeeld.

— De te Florence verschijnende *Nazione* verzekert, dat Tanlongo voor den rechter van instructie verklaard zou hebben de maker te zijn van het voor Crispi meest bezwarende document, dat men onder de papieren van Giolitti gevonden heeft. Hij beweert daartoe uit de gevangenis van Regina Cœli des nachts heimelijk naar het ministerie van Binnenlandsche Zaken te zijn gebracht, waar hij het stuk opstelde.

Frankrijk.—Het is reeds wereldkundig, dat de heer C a s i m i r P e r i e r als President der Fransche Republiek plotseling is afgetreden en de heer F e l i x F a u r e, oud Minister van Marine als zoodanig gekozen is. Later hierover meer.

— Frankrijk is en blijft toch het land der verrassingen. Nu kiest zijne volksvertegenwoordiging, welker meerderheid uit gematigde Republikeinen bestaat, ter vervanging van een der voortreffelijksten onder de gematigde Republikeinen, geheel onverwacht tot voorzitter een radicaal. Wijlen Burdeau is namelijk vervangen door Henri Brisson, die 249 stemmen verwierf, tegen 213, die werden uitgebracht op den bekenden protectionist Méline, die door de gematigde Linkerzijde candidaat was gesteld. Zekerlijk hebben Méline's eigenaardige gevoelens op handelsgebied vele gematigd liberalen en andere Kamerleden in den weg gezeten. Maar dit moge zoo wezen, in ieder geval is daardoor bewerkt, dat de radicaal gekozen werd. De gematigd-liberalen hadden wel gedaan eenen meer algemeen aannemelijken, meer „couranten" candidaat te stellen. De heer Méline is daarboven klein van persoon en zwak van stem, — eene veel minder indrukwekkende persoonlijkheid dan de vastberaden Brisson. Het heeft trouwens weder weinig gescheeld of der Regeering ware, nevens deze indirecte nederlaag — want Brisson's verkiezing moet als zoodanig beschouwd worden — ook nog eene rechtstreeksche bereid, doordien met slechts vier stemmen meerderheid (239 tegen 235) eene motie werd verworpen van den socialist Rouanet, door de Regeering bestreden, strekkende om deze aan strenger bepalingen te binden, wat betreft de benoemingen in het Legioen van Eer, die, volgens spreker, met veel te milde hand geschieden. Met 237 tegen 110 stemmen is de Regeering daarop door de Kamer uitgenoodigd aan de daaromtrent bestaande bepalingen gestrengelijk de hand te houden, — dus feitelijk toch eene aanmaning om beter op te passen. Met 434 tegen 54 stemmen is door de Kamer verworpen een voorstel om de behandeling der begrooting uit te stellen.

— De krijgsraad heeft in de zaak van kapitein Dreyfus vonnis gewezen, maar hem noch ter dood veroordeeld, noch vrijgesproken, zooals men zich het alternatief gedacht had. Neen, hij is veroordeeld tot levenslange deportatie en opsluiting in een vesting, en dit wel met algemeene stemmen, zoodat er geen twijfel meer mogelijk is, of de joodsche officier heeft zich aan landverraad schuldig gemaakt.

De vraag, die den krijgsraad ter beantwoording was voorgelegd, luidde als volgt: Is Dreyfus schuldig, in den loop van 1894 te Parijs aan een vreemde mogendheid of aan haar agenten documenten betreffende de landverdediging te hebben overhandigd, en heeft hij aldus onderhandeld of in verstandhouding gestaan met de buitenlandsche mogendheid, ten einde haar over te halen, vijandelijkheden te begaan tegen Frankrijk of er haar de middelen toe te verschaffen?

Deze vraag werd, zooals wij boven zagen, met eenparigheid bevestigend beantwoord. Overeenkomstig de bepalingen van het Militaire Strafwetboek was de beschuldigde bij de uitspraak niet tegenwoordig. Eenige minuten later werd ze hem door den griffier voorgelezen op de binnenplaats van het gebouw, waarin de krijgsraad de zittingen houdt, in tegenwoordigheid der onder de wapenen staande wacht.

Behalve in de zaak Dreyfus is ook in de geruchtmakende zaak Allez, die, zooals men zich herinnert, afgekeurde veldflesschen voor het leger geleverd had, uitspraak gedaan. Alle beklaagden, Allez, vader en zoon, de fabrikant en de meesterknecht, zijn tot gevangenisstraf en boete veroordeeld.

De Fransche Kamer heeft weer een onstuimige zitting beleefd, naar aanleiding van een betrekkelijk kleinigheid. De afgevaardigde Mirman, die een paar weken soldaat is geweest, had tijdens zijn diensttijd een socialistisch manifest onderteekend, of liever, hij had zelf niet geteekend, maar de overige socialistische afgevaardigden hadden achter hun naam ook den zijnen laten volgen buiten zijn weten of voorkennis.

De minister van Oorlog nu heeft Mirman hiervoor veertien dagen gevangenisstraf opgelegd, wat een interpellatie van Millerand uitlokte. In de Kamer ging het hierop heftig toe en zelfs de nieuwe voorzitter Brisson schaarde zich aan de zijde der socialisten, wat hem een terechtwijzing van den minister-president Dupuy op den hals haalde. Maar ten slotte bleek toch de groote meerderheid op de hand der regeering te zijn en zal Mirman dus veertien dagen moeten brommen. Dat komt er van als men al te gedienstige vrienden heeft.

Belgie. — De *Précurseur*, zegt het *Hol. v. A.*, heeft sombere gedachten over de plannen van het ministerie der dompers. Het kabinet wil zegt hij, eene gemeentelijke kieswet maken — met het éénige doel, om de...liberalen in de groote steden te doen vallen! Wel zeggen de ministerieele bladen, dat de wet tegen de socialisten zal gericht zijn, om deze te beletten de stadhuizen te beklimmen maar de *Précurseur* weet het wel — op de liberalen hebben zij het gemunt... Het schijnt dus dat de *Précurseur* altijd droomt dat zijne oude doctrinaire partij nog bestaat en nog machtig genoeg is om op de stadhuizen meester te blijven: te Brussel, te Antwerpen, te Gent en te Luik. De waarschuwingen in October laatsleden, hebben hem dus niet geleerd dat de doctrinaire macht meer en meer wegbrokkelt, en zij weldra in hare laatste verschansingen zal aangevallen en verslagen worden. Dit is een feit dat nochtans niet te weerleggen is. De doctrinaire partij heeft afgedaan; zij heeft haar eigen doodvonnis geteekend en zij zal de uitvoering ervan niet ontspringen. Het socialisme zal hare plaatsen op de stadhuizen innemen, zooals het de liberale banken in de Kamer heeft ingenomen. Wat is de plicht van het gouvernement in die omstandighe den? Is het niet maatregelen te nemen om de dreigementen van Anseele, nu weer te Luik gedaan, machteloos te maken — hij, die overal de bourgeois door werklieden wil vervangen? Daarin is het behoudsgezinde land eenstemming, en zelfs de *Précurseur* denkt er zoó over—echter maar voor zoover de liberalen meester zouden blijven in de stadhuizen.

— Te Leuven is Zondag 16 Dec. het nationaal gedenkteeken voor pater Damiaan, den bekenden menschlievenden en onverschrokken weldoener der melaatschen, onthuld. Het gedenkteeken stelt den held voor in staande houding, met de eene hand een kruisbeeld aan de borst drukkende, waaronder, een half naakte melaatsche zijne toevlucht heeft gezocht. De uitdrukking van het gelaat van den pater is voortreffelijk: innig vroom en goed. Bij het monument voerde onder anderen minister de Burlet het woord. De H. Vader had zijn zegen gezonden.

Engeland.— Koningin Victoria begint hoe langer hoe gebrekkiger te worden. Sinds lang lijdt zij aan een verlamming der gewrichtsspieren, die haar het loopen hoogst moeilijk maakt. Thans is er ook een verzwakking van het gezichtsvermogen bij gekomen, die niet zonder gevaar is. Deze verschijnselen duiden op een algemeen verval van lichaamskrachten, dat, waar het een hoogbejaarde vrouw geldt (de koningin wordt met Mei 76 jaar) zekere bezorgdheid wekt.

— De bevolking van Ierland is in de laatste vijftig jaren met niet minder dan 3,600.000 personen verminderd. Vóór een halve eeuw telde Ierland 8,300,000 inwoners; thans slechts 4,600,000 en nog altijd neemt de bevolking af. Voor een groot gedeelte wordt dit geweten aan de slechte aardappeloogsten, terwijl ook de hooge loonen in Amerika vroeger velen daarheen hebben gelokt. Daar Ierland bijna geen nijverheid bezit, is er onmiddellijk gebrek wanneer de oogst tegenvalt.

— Een waar woord, dat alle arbeiders wel ter harte mogen nemen, is te Stratford gesproken door lord Rosebery, in eene redevoering bij de houding der arbeiderspartij. De premier meende, dat deze partij bij een geïsoleerd optreden meer te verliezen dan te winnen had, en dat zij verstandiger zou doen met zich bij de tegenwoordige Regeering aan te sluiten ten opzichte van die vraagstukken, met welke de regeering — mits zij slechts den onmisbaren steun vond — even vast besloten was zich bezig te houden, als de werkmansklasse zelve.

— De Canadasche Minister-President Thompson, die te Londen vertoefde, is aldaar plotseling, terwijl hij op Windsor bij de Koningin het tweede ontbijt gebruikte, ongesteld geworden en overleden. Een hartkwaal was waarschijnlijk oorzaak van dit sterfgeval, dat, wegens het plotselinge en de plaats waar het geschiedde, een zeer smartelijken indruk heeft gemaakt. De heer Thompson was in Canada algemeen geacht.

— De verontwaardigingsbeweging tegen Turkije (naar aanleiding van de onlangs in Klein-Azië gepleegde gruwelen) neemt steeds grootere afmetingen aan. Naast als van Gladstone, Newman Hall, kardinaal Vaughan, Stansfeld en anderen worden genoemd in de beweging. De heer Bryce, President van den „Board of Trade" heeft op eene meeting te Aberdeen medegedeeld, dat Rusland, Frankrijk en Italië in deze met Engeland één lijn trekken tot het verkrijgen van een onpartijdig onderzoek.

Oostenrijk.—In de *Neue Freie Presse* komt de zoon van den Oostenrijkschen ingenieur Alvis Negrelli von Moldelbe op voor de rechten van zijn vader op het aandeel in de eerbewijzen die aan den overleden De Lesseps worden gegeven. Volgens de mededeelingen van generaal-majoor Negrelli was zijn vader reeds in 1840 bezig met het plan van een Suezkanaal. In 1847 ondernam hij zijn eerste onderzoekingsreis in Egypte, waarna hij in 1855/56, na een tweede onderzoek in Egypte, zijne plannen vaststelde. In een der afleveringen van het tijdschrift *Austria* van 1856 ontwikkelde de heer Negrelli zijn meening omtrent de wijze, waarop het kanaal zou kunnen aangelegd worden. In Juni 1856 had te Parijs een vergadering plaats van eene commissie van onderzoek, waarin de plannen met algemeene stemmen werden goedgekeurd. In 1858 werd de heer Negrelli door den onderkoning Said Pacha tot algemeen opzichter over de werken aan het Suez-kanaal benoemd, doch in hetzelfde jaar overleed hij. Zijn zoon schrijft na deze mededeelingen: „In 1859 kocht Lesseps alle plannen en schrifturen van mijn vader en heeft zich zoodoende alleen meester van den toestand gemaakt. In April van hetzelfde jaar werden de werkzaamheden begonnen en van 't begin tot het einde volgens de plannen van mijn vader uitgevoerd. Tien jaar daarna werd het Suez-kanaal met grooten luister geopend. De Lesseps en zijne ingenieurs werden in de hoogte gestoken, de Oostenrijker Negrelli was reeds vergeten. Uit een schets van Ismaila, in zijn bezit, blijkt dat de

Lesseps de hoofdstraat dezer nieuwgestichte stad „Rue Negrelli" liet doopen. Thans zal ook wel die naam zijn verdwenen. Nog kan ik mededeelen, dat in oudere jaargangen van *Brockhaus' Konversations Lexikon* Negrelli als benoemd ingenieur en ontwerper van het plan voor 't Suez-kanaal staat vermeld. In de latere uitgaven wordt hij niet meer genoemd."

Rusland.—Ter gelegenheid van den naamdag des Keizers, is Generaal Gourko, „wegens gewichtige diensten, aan troon en vaderland, namelijk in den jongsten Turkschen oorlog bewezen," tot Generaal-Veldmaarschalk bevorderd. Tevens is hij, op verzoek, wegens den slechten staat van zijn gezondheid, ontslagen als gouverneur van Warschau (waar hij bij het Poolsche element, wegens zijne strengheid; zeer gehaat was) en als commandant van het militair district van dien naam. Aan den chef van den generalen staf Obrutscheff is de Wladimirorde eerste klasse verleend, wegens diens verdiensten voor de vermeerdering van Rusland's weerkracht. Grootvorst Sergius is tot lid van den Rijksraad benoemd, maar blijft gouverneur van Moskou.

— De sneeuwstorm, die in den nacht van 2 op 3 November in 't Russische gouvernement Orel woedde, heeft ('t is nu eerst met zekerheid te melden). 100 menschen het leven gekost.

— De correspondent van de *Boersen Zeitung* te Warschau, deelt mede, dat op den naamdag van czaar Nicolaas, zoodra het bekend werd, dat aan den gouverneur-generaal Goerko ontslag was verleend, een algemeene feestelijke stemming zich openbaarde. De voornaamste ingezetenen illumineerden hun woningen. Alleen het paleis, waar de gouverneur verblijf houdt, en de regeeringsbureau's werden niet verlicht. In de schouwburgen werd, zoodra de tijding daar bekend werd gemaakt, het Russische volkslied door het orkest gespeeld. Alle bezoekers stonden op en zongen het volkslied mede.

Azie. — Uit Jerusalem wordt gemeld, dat een stortregen, die drie da... heeft verwoest. Twaalf huizen zijn reeds ingestort, terwijl een vijftigtal op het punt staan, hetzelfde lot te ondergaan. Verscheidene inwoners hebben den dood in het water gevonden.

— De *Pall Mall Gazette* ontving van haren correspondent een aardig verslag van de bevindingen der Japanners in de provincie Liautong en Mantsjoerije, ontleend aan een te Tokio verschijnend blad. Toen het tweede legerkorps op dat schiereiland (welks zuidelijkste punt Port Arthur is) landde, vonden zij de inwoners van vele Chineesche plaatsen in blanke onwetendheid van het feit, dat er zoo iets als een oorlog gaande was tusschen hun land en Japan. Zij hielden de krijgsoperatiën der Japanners voor militaire manœuvres en beschouwden de kampementen als een soort van picknicks op groote schaal. Toen zij bemerkten, dat het leger zich niet uitsluitend met los kruit en vuurwerk bezig hield zetten zij het op een loopen.

Nu de Japanners hen echter gerustgesteld hebben en zij daarop vertrouwende, naar hunne haardsteden zijn teruggekeerd, blijkt het eerst recht hoe weinig begrip zij eigenlijk van een oorlog hebben en hoe een gevoel van, laat ons zeggen, rancune tegen den vijand hun geheel vreemd is. Zij verkeeren integendeel in de grootste bewondering voor al wat de Japanners hun laten zien. Zij vragen slechts matige prijzen voor hunne waren en geven bijna altijd uit vriendelijkheid nog wat op den koop toe.

Wat rijk en regeering betreft, daarvan hebben zij slechts een zeer vaag begrip. Zij stellen zich die voor als iets heel groots, geweldigs, onsamenhangends — iets dat altijd vraagt en dat bij weigering neemt, dat omkoopt en afperst en waartegen men zich niet verzetten kan.

En van hun standpunt beschouwen zij de zaak misschien in het juiste licht.

NADA DE BAÑOS DE MALAGA.

Tal vez tengas gusto en leer unas pocas líneas acerca de un pobre niño; especialmente si eres padre ó madre, y tienes hijos. Lo que de ese muchachito sé, lo he sabido por medio de una carta de su padre; y siento mucho que no diga mucho más de lo que realmente dice, porque hay en ella mucha enseñanza. Sí, mucha enseñanza y una advertencia que todos los padres deberían tener grabada en el corazón.

Parece que dicho niño había venido sufriendo de una enfermedad durante cinco años. ¡Qué lástima! Yo diría más bien, qué verguenza. Pero esperemos, y hagámos una ó dos preguntas. Cuando las personas mayores caen enfermas parece como que sobreentendemos que tienen ellas la culpa, y que lo merecen; mientras que los dolores del niño nos parecen contrarios á la justicia de la naturaleza. Pero ¿qué es la justicia, naturaleza? ¿Ay eso no es ni la mitad tan fácil de responder como pudiera serlo: ¿ No es verdad?

Su padre, el Sr. D. Antonio Rodriguez, de Granada, nos dice que la enfermedad de su hijo, era del hígado. Consultóse un médico tras otro, y se recomendaron y siguieron diferentes clases de tratamientos. Desgraciadamente no resultó alivio; ¿por qué no? ¿Por qué?... Espera un poco todavío. ¿Qué es la enfermedad del hígado? Porque es lo que primero tenemos que saber.

Es el negarse el hígado á separar la bilis de la sangre; bilis que dejada, así en la sangre, obra como un veneno lento La lengua se cubre entónces de una capa; la cabeza duele y se siente embotada y pesada; los ojos y la piel toman un color amarillento; se sienten náuseas y frecuentes vértigos; las manos y pies se ponen fríos y pegajosos: vense volar manchas ante los ojos; se presenta en la garganta un fluido picante y acre, vienen la constipación, la coloración subida de la secreción de los riñones, la postración de nervios, la irritabilidad, la depresión de espíritu, y la creciente debilidad del cuerpo. A la larga, la enfermedad del hígado, no contrarrestada, produce la acción irregular del corazón, el reumatismo, la gota, y casi todas, ó todos los demás hasta una docena de desórdenes orgánicos Tratándose de adultos, lleva, con frecuencia, al suicidio... ...afligido por esa enfermedad? pronto vamos á verlo.

Después de haber fracasado el tratamiento casero, el Sr. Rodriguez llevó á su hijo á los baños de Málaga; pero de esta tentativo no se logró resultado por la razón de que los baños únicamente eran meros estimulantes de la acción en la piel, pero no le curaban aquella indigestión profunda, que era la causa verdadera de lo que se llamaba enfermedad de hígado.

En Málaga, encontró el padre á un caballero á quien relató los detalles del caso, y el desconocido comprendió al momento lo que se debía de hacer y le recomendó con eficacia la urgencia de emplear el popular remedio conocido por 'Jarabe Curativo de la Madre Seigel."

El resultado de ello está patentizado por una carta del Sr. Rodriguez de fecha 28 de Agosto de 1893, en la cual dice: "Siguiendo el consejo de V., compramos el Jarabe en la droguería del Señor Canales, Calle de la Compañía, ya mi hijo empezó á tomarlo. Ahora estamos ya en casa, de regreso de Málaga, y tengo una gran satisfacción en informarle á V. que la medicina le ha surtido un efecto maravilloso. Cuanto tenga una oportunidad, se lo mandaré á V., para que pueda V. ver por si mismo el cambio que en él ha tenido lugar. V. recordará qué pálido y delgado estaba en los baños; pues ahora tiene el aspecto sano y robusto. Sí á V. le parece que es prudente, recomendaré el Jarabe á la madre del niño, que está escrofulosa (Firmado) Antonio Rodriguez.

En conclusión, dirémos que indicaríamos la probabilidad de que el niño hubiese heredado esa tendencia á la pesadez de estómago, que con el tiempo dió lugar á las complicaciones de que el ya nombrado remedio le salvó. Los tales niños suelen presentarse alegres y precoces, aunque faltos de fuerza física, y por lo tanto los padres harán muy bien en no olvidar este caso, porque no hay otra medicina que haya ganado tan merecida alabanza de los pacientes de ambos sexos y de todas edades. 2

PAUL F. G. CURIEL biedt het geerde publiek zijne diensten aan tot het geven van lessen in de Fransche taal en in het Italiaansch- of dubbel boekhouden.
Grondtaal: Hollandsch of Spaansch

LUZ DIAMANTE,
LONGMAN & MARTINEZ,
NEW YORK.
Libre de Explosion, Humo y Mal Olor.
— De Venta Por —
Las Ferreterias y Almacenes de Viveres.

La VELOUTINE
Polvos de Arroz especial
PREPARADO AL BISMUTO
Por CH. FAY, Perfumista
PARIS, 9, Rue de la Paix, 9, PARIS
Casa de las Perfumistas y Peluqueros de Francia y Estranjeros

SILA
NEURALGIAS
TUBOS - LEVASSEUR
Paris: Farmacia ROBIQUET, 23, rue de la Monnaie

ACEITE de HOGG
de HIGADO FRESCO de BACALAO, NATURAL, MEDICINAL
El mejor ... la mas alta recompensa en la
EXPOSICION UNIVERSAL DE PARIS DE 1889
Recetado desde 40 AÑOS en Francia, en Inglaterra, en España, en Portugal, en el Brazil y en todas las Republicas Hispano-Americanas, por los primeros médicos del mundo entero, contra las Enfermedades del Pecho, Tos, Personas débiles, los Niños raquiticos, Humores, Erupciones del cútis, etc.
Es mucho mas activo que las Emulsiones que contienen mitad de agua, y que los aceites blancos de Noruega, cuya epuracion les hace perder una gran parte de sus propiedades curativas.
Se vende solamente en frascos TRIANGULARES. — Exijase sobre la etiqueta el SELLO AZUL del Estado Francés
Solo Propietario: HOGG, 2, rue Castiglione, PARIS, y en todas las Farmacias.

TYD-TAFEL

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK.

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1894.	Caracas.		Venezuela		Philadelphia		Caracas		Venezuela.		Philadelphia	
Vertrekt van NEW YORK....	Jan.	5	Jan.	15	Jan.	23	Febr.	2	Febr.	12	Febr.	21
Komt aan te CURAÇAO	„	11	„	21	„	29	„	8	„	18	„	27
Vertrekt van „	„	12	„	22	„	30	„	9	„	19	„	28
Komt aan te PTO. CABELLO	„	13	„	23	„	31	„	10	„	20	Maart	1
Vertrekt van „	„	14	„	24	Febr.	1	„	11	„	21	„	2
Komt aan te LA GUAYRA..	„	15	„	25	„	2	„	12	„	22	„	3
Vertrekt van „ ..	„	18	„	28	„	6	„	15	„	27	„	8
Komt aan te PTO. CABELLO	„	19	„	29	„	7		16	„	28	„	9
Vertrekt van „	„	19	„	29	„	7	„	16	„	28	„	9
Komt aan te CURAÇAO	„	20	„	30	„	8	„	17	Maart	1	„	10
Vertrekt van „	„	21	„	30	„	8	„	18	„	2	„	11
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen	„	22	„	31	„	9	„	19	„	3	„	12
Komt aan te NEW-YORK...	„	28	Febr.	6	„	15	„	25	„	9	„	18

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO......	Jan.	12	Jan.	22	Jan.	30	Febr.	9	Febr.	19
Komt aan te MARACAIBO......		13		23		31		10		20
Vertrekt van "		18		27	Febr.	6		15		28
Komt aan te CURAÇAO........		19		28		7		16	Maart	1

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouw en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

PEPSINA DE HOGG
RECETADA POR EL CUERPO MÉDICO DESDE 1854
La PEPSINA titulada de HOGG, es cinco veces mas activa que la Pepsina amilácea.
1° PÍLDORAS DE PEPSINA PURA ACIDIFICADA, Males de estómago, digestiones difíciles, gastralgia, etc.
2° PÍLDORAS de PEPSINA con HIERRO reducido por el HIDROGENO, Malas digestiones de personas débiles y anémicas.
3° PÍLDORAS DE PEPSINA CON IODURO DE HIERRO, Dispepsia complicada de linfatismo, de raquitismo, etc.
Estas pídoras son muy solubles en el estómago.
HOGG, 2, RUE CASTIGLIONE, PARIS y FARMACIAS.

IMPRENTA DE LA LIBRERIA DE A. BETHENCOURT & HIJOS, CURAÇAO